USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobkyně: **Z. P.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2012, č. j. X, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudkyni Krajského soudu v Brně JUDr. Miladě Haplové,

takto:

Soudkyně Krajského soudu v Brně JUDr. Milada Haplová **není** vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 34 Ad 11/2012.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2012, č. j. X, kterým žalovaná rozhodla ve věci námitek žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2011, č. j. X, o starobním důchodu.

[2] Řízení o této žalobě vede Krajský soud v Brně pod sp. zn. 34 Ad 11/2012, který přípisem ze dne 6. 3. 2012 informoval účastníky řízení o tom, že podle platného rozvrhu práce Krajského soudu v Brně má být daná věc projednána a rozhodnuta samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou. Zároveň soud poučil účastníky řízení o možnosti namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce s tím, že tato námitka musí být účastníkem uplatněna do jednoho týdne ode dne, kdy se o důvodech podjatosti dozvěděl, přičemž zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí jej účastník uplatnit při tomto jednání; k později uplatněným námitkám se nepřihlíží.

[3] Žalobkyně v podání ze dne 14. 3. 2012 vznesla námitku podjatosti soudkyně JUDr. Milady Haplové. Tuto námitku žalobkyně odůvodnila jen velmi obecně a stručně. Uvádí, že jmenovaná soudkyně v minulosti „zastavila kasační stížnost“ proti rozhodnutí sp. zn. 34 Ad 64/2010. V návaznosti na to jí mělo být zastaveno vyplácení dávek

nemocenského pojištění „a jiné okolnosti“ k datu 24. 5. 2011, což žalobkyně označuje za „očividně domluvené“.

[4] Soudkyně Krajského soudu v Brně JUDr. Milada Haplová se k námitce podjatosti vyjádřila tak, že nemá žádný vztah k žádnému z účastníků řízení ani k projednávané věci.

[5] Věc byla v souladu s ustanovením § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), předložena k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

[6] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce podle stejného ustanovení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[7] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy).

[8] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný.

[9] Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz).

[10] Nejvyšší správní soud k námitce podjatosti uvádí, že nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce, objektivní naproti tomu svědčí o tom, že soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti v tomto ohledu.

[11] Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům - vedle vztahů příbuzenských a obdobných - mohou vzniknout i tehdy,

je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

[12] Subjektivní náhled jmenované soudkyně, jak vyplývá z jejího vyjádření, svědčí o tom, že se za podjatou v souzené věci nepovažuje. V projednávané věci nebyl ze spisového materiálu zjištěn ani žádný poměr soudkyně JUDr. Milady Haplové k věci. Nelze dovodit, že by tato soudkyně žalobkyni jakýmkoliv způsobem znevýhodňovala či poškozovala. Soudkyně se rovněž nepodílela na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu. Jiné konkrétní skutečnosti, mimo dřívější rozhodování v jiných věcech žalobkyně, které by měly o podjatosti soudkyně svědčit, žalobkyně neuvádí.

[13] Uvedená námitka žalobkyně, že v dřívější věci rozhodla JUDr. Milada Haplová ve stěžovatelčin neprospěch, nemůže být shledána důvodnou, neboť okolnosti spočívající v postupu a rozhodování soudkyně ve věcech žalobkyní dříve vedených u Krajského soudu v Brně nemohou být důvodem pro její podjatost. Jak Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení ze dne 22. 7. 2009, č. j. Nao 48/2009 - 162, dostupném na www.nssoud.cz, *„[d]řívější rozhodování soudců, které se autoritativně vyslovilo k právům a povinnostem žalobkyně, nezpůsobuje jejich podjatost, jakkoli mohlo být pro žalobkyni nepříznivé. Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost, a nesouhlas žalobkyně s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), eventuálně ústavní stížnost, nikoli námitka podjatosti.“*

[14] Vzhledem k tomu, že žalobkyní uvedená skutečnost nemůže být ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti žalobkyně netvrdí, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudkyně Krajského soudu v Brně JUDr. Milada Haplová není vyloučena z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 34 Ad 11/2012.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. května 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu